

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/30/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118264027
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:6118264027.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 17, 825 22 Bratislava, IČO: 31 383 408, právne zastúpený advokátskou kanceláriou SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanému M. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M., XXX XX O., právne zastúpený advokátom Mgr. Marcel Kandrik, so sídlom Grešova 7, 080 01 Prešov, o zaplatenie 2.024,66 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 20Csp/150/2018-102 zo dňa 19. októbra 2018, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:
„I. Žalobu zamietá.
- II. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“
2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 788, § 789 ods. 2, § 52 ods. 1 - 4, § 54 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 1 ods. 1, § 8 ods. 2, § 12 ods. 1 písm. f) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 255, § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.
3. Vychádzal zo zistenia, že dňa 23.01.2015 uzatvoril žalobca ako poisťovateľ so žalovaným ako poistníkom poistnú zmluvu č. XXX/XXXXXX-X o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla E. P. X, N.: O. XXXEX. V poistnej zmluve si dohodli zmluvné strany štvrtročnú splátku poistenia vo výške 23,50 Eur, ročné poistenie vo výške 94,- Eur. Začiatok poistenia bol dohodnutý dňa 10.03.2015. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Z relácie dopravnej polície PZ o priebehu dopravnej nehody vyplýva, že dňa 11.08.2015 došlo k dopravnej nehode poisteného motorového vozidla, kde vodička poisteného motorového vozidla nedala prednosť prichádzajúcemu motocyklu v dôsledku čoho motocykel narazil do pravých zadných dverí motorového vozidla. Žalobca vyplatil poškodenej škodu za motocykel vo výške 717,22 Eur, bolestné, stratu zárobku a úhradu za náklady na liečenie vo výške 1.423,91 Eur. Žalobca zároveň uhradil F. J.. náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť vo výške 751,26 Eur. Listom zo dňa 03.11.2015, 05.11.2015,

03.02.2016, 07.03.2016, 29.06.2017, 31.07.2017 vyzval žalovaného na zaplatenie v nich uvedených súm.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Uviedol, že posudzovaný právny vzťah strán je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Poistník pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný poskytuje poistenie v rámci svojej podnikateľskej činnosti. V poistnej zmluve si zmluvné strany dohodli štvrtročnú splátku poistenia vo výške 23,50 Eur so začiatkom poistenia dňa 10.03.2015. V predmetnom prípade si žalobca uplatnil nárok v zmysle § 12 ods. 1 písm. f) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“), avšak súd sa s takýmto záverom žalobcu nestotožnil. Z tabuľky, ktorú predložil žalobca vyplýva, že žalovaný bol v čase škodovej udalosti v omeškaní len so zaplatením druhej splátky ročného poistného, keďže táto bola splatná dňa 10.06.2015, pričom žalovaný túto uhradil až dňa 18.08.2015. V dôsledku tohto omeškania sa však žalovaný nemohol dostať do omeškania so zaplatením dohodnutého poistného, nakoľko medzi stranami bolo dohodnuté ročné poistné (nie štvrtročné poistné). Poistné v danom prípade predstavuje výšku zodpovedajúcu dojednanému ročnému poisteniu, pričom zo žiadneho zmluvného dojednanía nevyplýva, že nezaplatením niektorej zo splátok poistného v lehote splatnosti sa stane splatným celé ročné poistné. Splatnosť poistného teda nastala až dňom splatnosti poslednej splátky poistného, t.j. 10.12.2015. Poistná udalosť nastala dňa 11.08.2015, teda pred tým, ako sa poistné vôbec stalo splatným, preto sa žalovaný nemohol dostať do omeškania s úhradou poistného skôr, ako sa poistné stalo splatným. Žalovaný v čase poistnej udalosti bol v omeškaní len so splátkou poistného, nebol však v omeškaní s platením poistného. Dojednané splátky poistného predstavujú len spôsob jeho platenia. Keďže žalovaný nebol v omeškaní s platením poistného, neboli splnené podmienky pre priznanie regresného nároku žalobcovi a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

5. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný mal v konaní plný úspech, a preto mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Existencia dôvodov pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania nebola žalobcom tvrdená a v zmysle § 257 C.s.p. ani zo spisu nevyplývala.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to v celom rozsahu. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. f), h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Namietal, že prezentovaná argumentácia a právne posúdenie vecí súdom prvej inštancie sú neudržateľné. Rozhodnutím o zamietnutí žaloby bol podľa jeho názoru flagrantným spôsobom ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch. Uviedol, že zákon o PZP v § 12 ods. 1 písm. f) nekonkretizuje, čo sa považuje za omeškanie s platením poistného. Vzhľadom na uvedené je preto potrebné vychádzať z poistnej zmluvy, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú aj Všeobecné obchodné podmienky pre povinné zmluvné poistenie. Poukázal na čl. 5 ods. 4 a ods. 5 Všeobecných obchodných podmienok, z ktorých je zrejmé, že žalovaný sa dostane do omeškania s platením poistného už nezaplatením jednej splátky poistného. Keďže žalovaný uhradil splátku pripadajúcu na deň 10.06.2015 až dňa 18.08.2015 je nepochybné, že v čase vzniku škodovej udalosti bol v omeškaní s platením poistného. Uviedol, že skutočnosť, že umožnil žalovanému splácať poistné v štvrtročných splátkach, nemôže byť na ťarchu žalobcu ako poisťovateľa. Zdôraznil, že ak by pri koncipovaní poistnej zmluvy neumožnil žalovanému splácať poistné v splátkach, poistné by sa stalo splatným vopred v prvý deň poistného obdobia. Namietal, že kontraktualnej delikvencie sa dopustil žalovaný, ktorý nesplnil svoju povinnosť platiť poistné riadne a včas. Žalobca bol preto oprávnený domáhať sa zaplatenia postihu, a to až vo výške 2.892,39 Eur, avšak uplatnil si svoj nárok iba vo výške 2.024,66 Eur s prísl., t.j. evidentne v prospech žalovaného a tiež poukázal na odlišné stanoviská sudcov Ústavného súdu Slovenskej republiky. Uviedol, že právne závery súdu prvej inštancie považuje za zjavne arbitrálne, v dôsledku čoho neudržateľne zasahujú do jeho základného práva na spravodlivý proces a práva vlastníť majetok. Z uvedených dôvodov považuje odvolanie za opodstatnené.

7. K podanému odvolaniu sa žalovaný vyjadril tak, že žalobca vo svojom odvolaní neuviedol žiadne ďalšie právne argumenty oproti konaniu pred súdom prvej inštancie a obmedzil sa len na prepojenie dvoch odlišných stanovísk sudcov Ústavného súdu Slovenskej republiky. Ďalej uviedol, že úsmevne pôsobí argumentácia žalobcu vo vzťahu k neprimeranej ochrane spotrebiteľov v podmienkach právneho poriadku SR, ak sám žalobca počas konania pred súdom prvej inštancie tvrdil, že právny vzťah medzi

stranami sporu je vzťahom spotrebiteľským. Poukázal na to, že absurdnou podľa jeho názoru ostáva aj okolnosť, že ako spotrebiteľ, ktorý bol v omeškaní so splátkou poistného v sume 23,50 Eur bol nútený žalobcom, aby mu zaplatil sumu 2.024,66 Eur, čo predstavuje viac ako 86-násobok čiastky s ktorou bol v omeškaní. Vo vzťahu k opakovanej argumentácii žalobcu o tom, že žalovaný bol v omeškaní s platením poistného je potrebné poukázať nielen na znenie Všeobecných obchodných podmienok žalobcu, ale aj na zákona č. 381/2001 Z. z., v zmysle ktorých je poistným obdobím časť poistnej zmluvy dohodnutá v poistnej zmluve, pričom rozvrhnutie platieb poistného na viacero splátok predstavuje len spôsob platenia poistného. Podľa jeho názoru nastáva omeškanie poistníka až momentom nezaplatenia poslednej dohodnutej splátky ročného poistného obdobia. V zhode so súdnou praxou zastáva názor, že nezaplatením poistného na splátky nedochádza k zmene poistného obdobia, ktorým naďalej ostáva ročné obdobie a k nezaplateniu poistného za poistné obdobie dochádza až momentom nezaplatenia poslednej splátky za dané poistné obdobie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

8. Žalobca sa k podanému vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

12. K námietke nesprávnych skutkových zistení odvolací súd poznamenáva, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie nevyhnutné pre posúdenie predmetnej sporovej veci. Z uvedeného vychádzal aj odvolací súd v zmysle ust. § 383 C.s.p.. Odvolací súd na tomto mieste zdôrazňuje, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, s to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu.

13. K námietke nesprávneho právného posúdenia odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva

na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

14. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

15. Odvolací súd osvojujúci si závery súdu prvej inštancie na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími námietkami žalovaného doplnia nižšie uvedené.

16. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovaným je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Poistná zmluva o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „poistná zmluva“) bola uzatvorená medzi žalobcom, ktorý vystupoval v postavení dodávateľa a žalovaným, ktorý vystupoval v postavení spotrebiteľa. Ako uviedol už súd prvej inštancie, žalobca konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že charakter spotrebiteľskej zmluvy môže mať zmluva o úvere, kúpna zmluva, zmluva o dielo, zmluva o pripojení, zmluva o dodávke plynu/elektriny, poistná zmluva ale aj zmluvy, ktoré sú uzatvárané podľa ust. Obchodného zákonníka. Odvolací súd poznamenáva, že v predmetnom prípade bola poistná zmluva uzatvorená podľa zákona o PZP, ktorý vo vzťahu k Občianskemu zákonníku má postavenie lex specialis.

17. Žalobca si predmetnou žalobou uplatňoval nárok na zaplatenie časti náhrady poistného plnenia, ktoré vyplatil poškodenej (vodičke motocyklu) za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo na základe poistnej zmluvy zo dňa 23.01.2015 poistené u žalobcu. Podľa žalobcu bol žalovaný v omeškaní so splatením poistného, preto si v zmysle ust. § 12 ods. 1 písm. f) zákona o PZP uplatnil nárok na náhradu poistného plnenia vo výške 70% z celkovej sumy, ktorá bola vyplatená poškodenej.

18. Žalobca v podanom odvolaní opätovne argumentoval, že neuhradením jednej splátky poistného plnenia dochádza k omeškaniu s platením poistného, preto má nárok na náhradu poistného plnenia. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu argumentoval, že nezaplatením jednej splátky poistného plnenia nedochádza k omeškaniu s poistným plnením. Vzhľadom na uvedené a teda pre posúdenie, či žalovaný bol alebo nebol v omeškaní s platením poistného bolo potrebné posúdiť, či neuhradenie niektorej zo splátok štvrtročného poistného má za následok omeškanie s platením poistného, a teda nárok žalobcu v zmysle § 12 ods. 1 písm. f) zákona o PZP je dôvodný.

19. Odvolací súd uvádza, že ust. § 12 ods. 1 písm. f) zákona o PZP upravuje tzv. postihové právo poisťovateľa voči poisťníkovi, teda upravuje jeho nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za poisťníka zaplatil v dôsledku škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak v čase poistnej udalosti bol v omeškaní s platením poistného. Predpokladom aplikácie uvedeného ustanovenia je teda kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to: (i) vyplatenie poistného plnenia poisťovateľom z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla a (ii) poisťník bol v čase poistnej udalosti v omeškaní s platením poistného. V predmetnom prípade je teda sporné, či z uvedených podmienok, ktoré musia byť splnené kumulatívne, bola naplnená (ii) podmienka.

20. V prípade otázky poistného plnenia zákon o PZP v ust. § 8 ods. 2 ustanovuje, že poistným obdobím je spravidla jeden kalendárny rok, prípadne kratšie obdobie, avšak zároveň poukazuje na to, že dĺžku poistného obdobia určujú všeobecné poistné podmienky. Zo Všeobecných poistných podmienok žalobcu z čl. 4 bod 1 (č.l. 61) vyplýva, že poistenie za dojednáva na dobu neurčitú s poistným obdobím jeden technický rok, ak nie je v poistnej zmluve ustanovené inak a čl. 12 písm. p) Všeobecných poistných podmienok upravuje, že technickým rokom sa rozumie časový interval 365 po sebe nasledujúcich dní a začína plynúť v deň poistenia. V poistnej zmluve (č.l. 5) je v časti „Údaje o poistení“ označené, že poistná doba je neurčitá. Z uvedeného teda vyplýva, že poistná zmluva bola medzi stranami sporu uzatvorená na dobu neurčitú, s poistným obdobím 1 technický rok. Z obsahu uzatvorenej poistnej zmluvy (č.l. 5) vyplýva, že, strany sporu sa dohodli so spôsobom platenia ročne so štvrtročnými splátkami, so začiatkom

poistenia 10.03.2015, tzn., že žalovaný mal zaplatiť ročné poistné vo výške 94,- Eur v štyroch ročných splátkach (každá vo výške 23,50 Eur), ktoré mali byť splatné dňa 10.03.2015, 10.06.2015, 10.09.2015 a posledná dňa 10.12.2015.

21. Z vyššie uvedeného vyplýva, že poistným obdobím bol jeden technický rok (10.03.2015 - 09.03.2016), teda žalovaný by sa do omeškania s poistným dostal v prípade jeho neuhradenia, tzn. neuhradením poistného ako celku, nie jeho časti. V predmetnom prípade sa strany poistnej zmluvy dohodli, že poistné bude zaplatené formou štvrtročných splátok, teda aj podľa názoru odvolacieho súdu by sa žalovaný dostal do omeškania s platením poistného v prípade včasného neuhradenia poslednej splátky poistného. Odvolací súd poukazuje na to, že zákon o PZP neustanovuje, že nezaplatenie splátky poistného má za následok omeškanie s platením poistného, ba navyše ani Všeobecné poistné podmienky poistenia nestanovujú, takýto právny následok spojený s omeškaním uhradenia splátky štvrtročného poistného a následok takéhoto omeškania. Z uvedeného teda možno konštatovať, že zo žiadnych ustanovení nevyplýva, že by nezaplatenie čo i len jednej zo štyroch splátok ročného poistného malo za následok omeškanie dohodnutého ročného poistného obdobia.

22. Odvolací súd záverom konštatuje, že v zmysle § 12 ods. 1 písm. f) zákona o PZP je jednou z kumulatívnych podmienok omeškanie poistníka s platením poistného, pričom z poistnej zmluvy vyplýva, že poistné bolo dojednané na dobu jedného roka, kde však spôsob splatenia tohto poistného nebol splatením uvedenej sumy jednorazovo, ale v štyroch ročných splátkach, tzn. že aj podľa názoru odvolacieho súdu by omeškanie s platením poistného bolo možné považovať až vtedy, ak by žalovaný nezaplatil včas poslednú zo štyroch splátok ročného poistného, t.j. 10.12.2015. Vzhľadom na uvedené preto možno konštatovať, ako správne už uviedol súd prvej inštancie, že nezaplatením druhej zo štyroch splátok ročného poistenia sa žalovaný nedostal do omeškania s platením poistného ako celku, teda žalobca sa zaplataenia požadovanej sumy domáhal nedôvodne.

23. Správne výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

24. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 387 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p., tak že žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol, a preto priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania úspešnému žalovanému. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§262 ods. 2 C.s.p.).

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).